

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **A. B.**

skazanego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 października 2012 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału III Karnego

Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2012 r., o uznaniu wniosku skazanego o

wznowienie postępowania za bezskuteczny

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

A. B. skazany został wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 4 grudnia 2009 r. Wyrok ten po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego utrzymany został w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 18 marca 2010 r.

W dniu 16 kwietnia 2012 r. do Sadu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego zawierające wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wymienionymi wyrokami.

Wyznaczona obrońca z urzędu w opinii z dnia 14 czerwca 2012 r. stwierdziła, iż nie znajduje podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. W dniu 18 czerwca 2012 r. wezwano A. B. do uzupełnienia w terminie 7 dni formalnego braku jego wniosku o wznowienie postępowania. Wezwanie to dotyczyło usunięcia braku formalnego przez sporządzenie i

podpisanie wniosku o wznowienie przez adwokata. Zarządzenie o wezwaniu do usunięcia braku doręczono skazanemu wraz z opinią obrońcy z urzędu w dniu 26 czerwca 2012 r.

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego wobec niezuzpełnienia braku.

W zażaleniu skazany podniósł, że w sprawie pominięto jego kolejny wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu, a on odbywając karę pozbawienia wolności nie jest w stanie ustanowić obrońcy z wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Wniosek o wznowienie postępowania powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata. W orzecznictwie i piśmiennictwie obowiązek wynikający z art. 545 § 2 k.p.k. określany jest powszechnie jako przymus adwokacki. Interpretacja słowa „powinien” jest jednolita i uznaje się to słowo jako równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu zawartego w omawianym przepisie. Wyznaczony dla A. B. obrońca z urzędu skierował do sądu pismo, w którym przedstawił argumenty, które jego zdaniem nie uzasadniają złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Ocena tego działania przedstawiana w pismach skarżącego ma charakter subiektywny. Analiza stanowiska obrońcy prowadzi do wniosku, że należycie wywiązał się z nałożonego nań obowiązku. Wyznaczenie obrońcy z urzędu spełniło wymóg rzetelnego procesu. W ramach standardów tego procesu nie można jednak gwarantować dokonywania przez obrońców tylko takich czynności, które są zgodne z poglądami wnioskodawców. Sąd nie może przy tym wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu, stąd jego kolejny wniosek nie został uwzględniony (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1872).

Skazany mógł zatem jedynie po otrzymaniu wezwania do usunięcia braku sam ustanowić adwokata w celu sporządzenia i podpisania takiego wniosku. Fakt, że nie uczynił tego, nie uzupełniając braku powoduje, że zaskarżone zarządzenie jest zasadne i jako takie utrzymane zostało w mocy. Stan majątkowy skarżącego, brak dochodów i inne okoliczności związane z jego stanem zdrowia i sytuacją finansową zostały już uwzględnione przez sąd z chwilą wyznaczenia mu obrońcy z urzędu. Ich ponowna analiza nie jest obecnie możliwa. Okoliczności faktyczne i

dowodowe przedstawiane w zażaleniu nie mogą z kolei być rozpoznawane wobec faktu, że wniosku o wznowienie nie sporządził i nie podpisał adwokat.

Na marginesie tylko można dodać, że także obecnie skazany może ustanowić obrońcę z wyboru w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.